

[Dræbøye]

Det tredje problem er, som jeg omtalte før, hele sårbarheden omkring introduktionen. Jeg har været inde på to faktorer, som er væsentlige i vurderingen af sårbarheden. Den ene er den uigennemskuelige reallønsgaranti, som ikke kan undgå at påvirke kurserne nedad for en hel del af obligationerne, og den anden er usikkerheden om omfanget af udbuddet af obligationer fra landbrugets omprioritering. Det tredje usikkerhedsmoment er, at de partier, som kommer til at gennemføre finansieringsreformen, er hinandens modpoler, når det drejer sig om at skabe den langsigtede forudsætning for afsætningen af obligationerne, som ligger i gennemførelsen af en skattereform.

Det, der med vedtagelsen af dette lovforslag ligger for, er, at CD og SF skal blive enige om en rentebeskatningsordning omfattende også de skattefri institutioner. Ellers får SF ret i, at man ender med at måtte flytte en stor del af indeksobligationsomsætningen over i et lukket marked. CD siger altså: obligationerne skal afsættes på et åbent marked, men der skal ikke gennemføres nogen renteskatteform. SF siger: obligationerne skal afsættes på et lukket marked, i hvert fald så længe vi ikke har en renteskatteform. Og de to synspunkter har regeringen sat sig for at forene. Det er ikke ladsiggørligt, og dermed skaber man den tredje og måske væsentligste usikkerhed om introduktionen af indeksobligationerne, nemlig den, at der ikke er nogen garanti for, at vi så også får den renteskatteordning, som knytter sig så klart til hele denne finansieringsreform.

Jeg synes også, der er grund til at gøre et par bemærkninger om boligmarkedet. Med hensyn til aktiviteten er der i hvert fald én ting, der er givet, og det er, at udvidelsen af kvoterne for det støttede byggeri, i hvert fald for det almennyttige byggeri, vil give anledning til en forøget aktivitet. På ejerboligområdet har vi hele tiden ment at der var tale om en positiv tendens, men der spiller nu to negative faktorer ind. For det første er udbuddet af huse fra tvangsauktioner overordentlig stort – i 1981 var der tale om omkring 8.000 forventede tvangsauktioner – og det er huse, der udbydes til en pris, der ligger væsentligt under nybygningsomkostningerne. Når hr. Kaj Poulsen her i dag citerer Typehusfabrikantforeningen for at have en forventning om et langt større nybyggeri som

følge af finansieringsreformen end den, som selv regeringen har givet udtryk for, undtager han en væsentlig betingelse, som tydeligt fremgår af henvendelsen fra Typehusfabrikantforeningen, nemlig den, at medmindre man får dette store udbud af huse fra tvangsauktioner omfattet af en omprioriteringsordning, kan man ikke komme til at tage hul på den opsparede efterspørgsel, der ligger på området. Hr. Kaj Poulsen ryster på hovedet, men han kan bare læse henvendelsen fra Typehusfabrikantforeningen; deri kan han sort på hvidt se, at det er det, der er foreningens synspunkt.

Den anden tendens, som kommer til at påvirke ejerboligbyggeriet negativt, er den udformning, som reallønsgarantien har fået. Den er jo på en måde selvforstærkende, idet jo dårligere reallønsudviklingen er, jo større kursudsving vil man få.

Der er altså et par tendenser, som trækker i modsat retning af hovedtendensen: en styrkelse af ejerboligbyggeriet.

Jeg tror derfor, det er meget realistisk, når regeringen og boligministeren i svarene til udvalget regner med en forholdsvis stabil ejerboligproduktion på 7.500 i de nærmeste år. Jeg tror ikke på, at vi kommer højere op, og det er måske endda tvivlsomt, om vi kommer helt derop.

Hr. Kalnæs siger om det radikale venstres stillingtagen til reformen, at vi som en betingelse for en forøgelse af det private andelsboligbyggeri er gået ind for en nedskæring af det almennyttige boligbyggeri. Det er vi ikke. Vi har tværtimod i 1980 støttet en forøgelse af det almennyttige byggeri fra 7.000 til 10.000, men vi støtter ikke den udvidelse på i realiteten 2.000, som regeringen nu lægger op til; den ønsker vi erstattet af en forøgelse af antallet af de private andelsboliger, som jo i alt er oppe på 700.

Vi mener, det er en langsigtet fejl at satse så stærkt på det almennyttige boligbyggeri. Der er jo ikke tale om, at det i særlig grad er de svage på boligmarkedet, som skal flytte ind i dette byggeri. Det vil være omkring to tredjedele af den samlede tilgang af nye på boligmarkedet, som vil være henvist til at flytte ind i det almennyttige byggeri, og når to tredjedele af boligbyggeriets samlede omfang er almennyttigt, er der næppe tale om, at det er et byggeri, der i særlig grad henvender sig til de svage stillede. Der er i øvrigt